

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/606/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112222656
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112222656.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, zastúpeného Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanej P. F., A..XX.X.XXXX, bytom O., F. XX, v konaní o zaplatenie 331,94 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 17C 128/2013 -48 zo dňa 27.1.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením pripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa návrhom na začatie konania zo dňa 18.8.2012 domáha od žalovanej zaplatenia sumy 331,94 eur s príslušenstvom na základe zmluvy o pripojení uzavretej s právnym predchodcom žalobcu. Dňa 28.6.2013 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafránkom, advokátom so sídlom v Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 do konania na podporu žalovanej. Vedľajší účastník v podaní zároveň namietal neprijateľné zmluvné podmienky, nekalé obchodné praktiky a vzniesol námietku premlčania. Žalobca v písomnom podaní z 9.9.2013 namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania poukazujúc na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 ust. § 25 ods. 1 a § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa i na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 188/2012 z 5.2.2013. Taktiež poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva v spojených veciach C-240/98, C-244/98 kde ESD konštatoval, že sudca všeobecného súdu je povinný ex offa prihliadať na nečestné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, čo zabezpečuje, že spotrebiteľ bude mať vždy účinné právne prostriedky na ochranu svojich práv. I z právnych predpisov Slovenskej republiky vyplýva, že súd je povinný ex offa prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky, teda vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu, nie sú ani žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, teda úkony vedľajšieho účastníka nie sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Navyše vedľajší účastník vstupom do konania získava osobné údaje spotrebiteľa a ak by mu boli tieto poskytnuté bez ohľadu na stanovisko osoby, na ktorej strane vstupuje, došlo by k porušeniu zákona o ochrane osobných údajov a tiež telekomunikačného tajomstva upraveného v ust. § 55 a nasl. zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách ako aj práva na súkromie garantované v článku 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Navyše vedľajší účastník početnými žiadosťami o zaslanie rovnopisov zaťažuje účastníkov konania i súd.

Súd prvého stupňa z webovej stránky registra občianskych združení vedeného Ministerstvom vnútra SR zistil, že v tomto registri je zapísané aj Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktoré ako oblasti činnosti má uvedené činnosti spotrebiteľské. Predmetom konania je nárok vyplývajúci zo

zmluvy o pripojení, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, preto v súlade s ust. § 93 ods. 2 O.s.p. sa môže ako vedľajší účastník popri žalobcovi alebo žalovanému zúčastniť na konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom pôjde aj o združenia na ochranu spotrebiteľov podľa zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Vstup takéhoto združenia do konania má za cieľ zabezpečiť širšiu ochranu osobám, ktoré sú alebo môžu byť v znevýhodnenom postavení (napr. spotrebiteľa). Súd prvého stupňa vyzval žalovanú, aby sa v určenej lehote vyjadrila, či so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane súhlasí. Žalovaná súdu svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nevyjadrila. Súd prvého stupňa po právnom posúdení veci podľa ust. § 93 ods. 1,2 O.s.p. ako aj ust. § 3 ods. 5 a § 25 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa dospel k záveru, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej na ochranu práv žalovanej ako spotrebiteľa a keďže vstup vedľajšieho účastníka podporuje záujmy žalovanej, rozhodol o prípustnosti vedľajšieho účastníctva v súlade s ust. § 93 ods. 3 O.s.p. tak, že vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej pripúšťa. Pokiaľ ide o námietky žalobcu k právnomu zastúpeniu vedľajšieho účastníka, k tomuto súd prvého stupňa dodal, že článok 47 Ústavy SR priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, teda aj vedľajšiemu účastníkovi. Súd však bude aj v prípade úspechu žalovaného v konaní skúmať, či trovy konania boli vynaložené účelne a či je dôvod na priznanie náhrady trov konania proti neúspešnému účastníkovi.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Navrhol zmeniť uznesenie súdu prvého stupňa tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripúšťa a zaväzuje vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy konania.

V dôvodoch odvolania poukázal žalobca na to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). V dôvodoch odvolania zdôraznil, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Poukázal v tomto smere na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 5.2.2013 v zmysle ktorého: „z ust. § 93 O.s.p. nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka“. Citujúc aj ďalšie dôvody uznesenia Najvyššieho súdu SR v zmysle ktorých Najvyšší súd SR konštatoval, že súd musí vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorý prejavil vôľu vstúpiť do konania a musí mať vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadrí nesúhlas. Súd musí tiež zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlas i procesný úkon účastníka. Tiež akcentoval na ďalšie dôvody uznesenia Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 188/2012 že použitie ust. § 101 ods. 3 O.s.p. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania neprichádza do úvahy, teda na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov ktorí sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p.. V tejto súvislosti poukázal vedľajší účastník aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co 375/2013 zo dňa 19.6.2013 a uplatnil trovy odvolacieho konania proti vedľajšiemu účastníkovi vo výške 25,59 eur.

Vedľajší účastník vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť a uviedol, že v celom rozsahu sa pridržiava vyjadrenia z 11.2.2014, ktoré doručil súdu prvého stupňa k dôvodom vznesenej námietky neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka žalobcom (čl. 64-67 spisu) m v ktorom akcentoval vedľajší účastník na to, že konanie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva začína sa na návrh a za návrh je potrebné považovať relevantnou formou vykonaný prejav vôle hlavných účastníkov konania alebo niektorého z nich, ktorým je vyjadrený nesúhlas so vstupom tretej osoby ako vedľajšieho účastníka (nález Ústavného súdu SR 4ÚS 480/2012-72 zo dňa 4.2.2013). Z uvedeného teda vyplýva, že procesný kodex prezumuje súhlas hlavných účastníkov s vedľajším účastníctvom, pretože relevantným úkonom hlavného účastníka je iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou (§ 93 ods. 3 druhá veta ÚS). Takýto záver podľa vedľajšieho účastníka nie je možné prijať ani z výkladu uznesenia dovolacieho súdu, Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 188/2012 z 5.2.2013 a predložil uznesenie Najvyššieho súdu SR 6Cdo 323/2013 v ktorom Najvyšší súd SR zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach a konštatoval, že bol nesprávny právny záver o neudelení súhlasu žalovaného s odvolaním vedľajšieho účastníka, ktorý záver vyvodil zo skutočnosti, že opatrovníčka žalovaného na výzvu, aby

písomne v lehote 10 dní odvolaciemu súdu oznámila, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka, nereagovala.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrila (zásielku neprevzala ani na adrese svojho bydliska, ani na adrese zamestnávateľa).

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že žalobca podal odvolanie v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ust. § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a po preskúmaní uznesenia dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci správne rozhodol, pokiaľ vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej pripustil.

Právny poriadok Slovenskej republiky priznáva právnickým osobám, na ktoré sa vzťahuje § 93 ods. 2 O.s.p., široké možnosti uplatnenia ochrany práv spotrebiteľa. Legitímnou formou, ktorou právnické osoby zriadené a zamerané na ochranu práv spotrebiteľa prispievajú k sledovanej ochrane práv, je aj vstup do už začatého konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka. S účinnosťou od 15.10.2010 Občiansky súdny poriadok zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní (§ 93 ods. 2 O.s.p.). Kým prvou skupinou subjektov, ktoré v konaní môžu vystupovať ako vedľajší účastníci sú osoby, ktoré majú právny záujem na výsledku tohto konania (musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania), u právnických osôb, ktorých predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení noviel, nie je procesným predpokladom vstupu preukázanie právneho záujmu na jeho výsledku. Odvolací súd poukazuje na to, že neprípustnosť vedľajšieho účastníctva sa posudzuje len z hľadiska právneho záujmu na výsledku sporu a právny záujem na výsledku sporu medzi dvoma, či viacerými účastníkmi má ten, koho právne postavenie bude priaznivo, či nepriaznivo ovplyvnené rozsudkom vydaným v tomto spore. Námietka neprípustnosti a rozhodovanie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva právnických osôb, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktorú vzniesol žalobca, by mohla byť odôvodňovaná tým, že nie je predmetom činnosti právnickej osoby ochrana práv, o ktoré v konaní ide, prípadne nejde o konanie, v ktorom legitímáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva zákon (zákon č. 365/2004 Z.z., zákon č. 350/2005 Z.z. a zákon č. 250/2007 Z.z.), teda že konkrétne nejde o spor o ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na skutočnosť, že účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník (Združenie na ochranu spotrebiteľa) podporovať, má procesné právo vyjadriť svoj nesúhlas jeho vstupom do konania, teda zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní neželá. Najvyšší súd SR v svojich rozhodnutiach zdôraznil, že súdy musia mať za každých okolností jasno v otázke, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník (vstupujúci do konania z vlastnej iniciatívy) v konaní podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či účastník neprejavil nesúhlas s vedľajším účastníctvom a musia súdy vždy zákonne zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný (nepripustnosť namietajúci) procesný úkon účastníka konania. Aplikčné problémy, aby pri využívaní tejto formy ochrany práv spotrebiteľa právnické osoby vstupovali len do konaní, v ktorých to reálne vyžadujú potreby toho, koho chcú v konaní podporovať - spotrebiteľa, mala za cieľ novela občianskeho súdneho poriadku, vykonaná zákonom č. 353/2014, ktorá nadobudla účinnosť 01.01.2015, ktorá v ust. § 93 ods. 3 za prvú vetu vložila druhú vetu v znení: „Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, súčasťou oznámenia o vstupe, musí byť aj súhlas účastníka, pri ktorom sa zúčastňuje na konaní. Inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada“. (Aj keď novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 353/2014 nemá prechodné ustanovenie, platí pravidlo typické pre právo po prvýkrát zakotvené v § 355 pri prijatí zákona č. 99/1963 Zb. podľa ktorého ak boli v konaní začatým pred účinnosťou tohto zákona urobené procesné úkony, tak účinky ktoré sa s nimi spájajú podľa predchádzajúcej právnej úpravy, ostávajú zachované aj naďalej. Rovnako to platí pre úkony súdu aj pre úkony účastníkov konania. Teda pokiaľ vedľajší účastník do konania vstúpil pred 1.1.2015 účinky vstupu sa posudzujú podľa ust. § 93 O.s.p. v znení pred novelou vykonanou zákonom č. 353/2014 Z.z.

Pokiaľ žalovaná nevyjadrila žiadne stanovisko k vstupu združenia do konania, táto okolnosť neumožňuje, aby súd neprípustil do konania ako vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa

HOOS. Takýto záver nie je možné vyvodiť ani z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 3Cdo 188/2012, ani z uznesenia Najvyššieho súdu SR 6 Cdo 323/2013, ani z ďalších rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (napr. 6Cdo 77/2014 zo 7.5.2014). Všetky citované rozhodnutia riešili otázku súhlasu účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane a nie otázku prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Odvolací súd preto uznesenie prvého stupňa ako vecne správne v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach 3:0. (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.